ครั้งแรกที่เราทะเลาะกัน..?

นำเสนอเมื่อ : 11 พ.ย. 2552

ครั้งแรกที่เราทะเลาะกัน...

>_<

จากที่ใช้เวลาดูใจกันเพียงไม่นาน

ในที่สุด . . . เธอก็ตกลงแต่งงานกับเขา

ชายผู้เป็นรักแรกของเธอ

ในวันแต่งงาน . . .

ว่าที่สามีของเธอได้ซื้อตุ๊กตาคู่บ่าวสาว มามอบให้เป็นของขวัญ

ด้วยความที่เธอเพิ่งได้รู้จักความรักมาเพียงน้อยนิด

เธอจึงเข้าใจเพียงว่า . . . สามีของเธอช่างเป็นคนโรแมนติกเสียจริง

แต่เนื่องด้วยความที่เธอยังไม่เข้าใจคำว่ารัก

และไม่ได้ใช้เวลานานพอ จึงทำให้ทั้งคู่ทะเลาะกันบ่อยมาก

เพราะเธอเป็นคนที่เอาแต่ใจ

สามีของเธอถึงจะเป็นคนที่มีเหตุผล

มีความคิดที่เป็นผู้ใหญ่กว่า แต่ก็เป็นคนอารมณ์ร้อน

ทั้งคู่จึงทะเลาะกันรุนแรงมาก แต่เขาก็จะเป็นคนไกล่เกลี่ย

ให้เรื่องร้ายบรรเทาลงได้ทุกครั้งไป

จนครั้งนี้ ด้วยความโมโห . . .

เธอได้ปัดตุ๊กตาคู่รัก ลงจากโต๊ะที่เคยมีทั้งสองยืนเคียงกัน

บัดนี้ตุ๊กตาทั้งสองกระจัดกระจายไปคนละทาง

เธอหยิบตุ๊กตาเจ้าสาวมาขวางใส่เขา ประกาศจะขอหย่ากับสามี

เขากอดตุ๊กตาเอาไว้แน่น แล้วเดินออกจาเรือนหอแห่งรักไปทั้งน้ำตา

หลังจากพายุสงบลง หญิงสาวก็นั่งนิ่งแล้วร้องไห้

เธอเหลือบไปเห็นตุ๊กตาเจ้าบ่าว ที่เหมือนจะนอนร้องไห้อยู่ที่พื้น

เธอหยิบมันขึ้นมากอดอย่างเจ็บปวดที่สุด

ปากเธอพร่ำบอกรักเจ้าบ่าวของเธอร้อยพันครั้ง

แต่ก็ไม่มีเสียงตอบใดๆจากเจ้าตุ๊กตาตัวน้อย

เธอลุกขึ้น กอดตุ๊กตาเดินออกไปนอกบ้าน

ตั้งใจจะออกไปตามหาเขา . . . คนรักเพียงคนเดียวของเธอ

แต่พอพ้นประตูบ้านไป ก็เห็นสามีของเธอนอนอยู่ที่ริมรั้ว

เขาหลับไปทั้งๆ ที่ยังกอดตุ๊กตาเจ้าสาวอยู่

เธอจึงเข้าไปปลุกแล้วบอกว่า . . .

ขอโทษนะจ๊ะ เพื่อนของฉันดูท่าทางเหงา

เพื่อนของเธอก็ทำหน้าเศร้าจังเลย

ฉันจึงอยากจะขอเจ้าสาวจากเธอมาให้เพื่อนฉัน

เพื่อให้ทั้งสองได้อยู่ด้วยกันตลอดไป"

เธอเห็นรอยยิ้มบนใบหน้าของเขาแล้ว และเธอก็กำลังยิ้มเช่นกัน

มันเป็นช่วงเวลาที่เขาและเธอช่างสุขใจเหลือเกิน

ให้ไม่ได้หรอก . . .

ฉันมีเพียงแค่เธอคนนี้เท่านั้นเธออยู่ปลอบฉันทั้งคืนเลย

ถ้าให้เธอไปแล้วใครจะปลอบฉันล่ะ"

แล้วเธอก็หัวเราะ . . .

โธ่ ให้ฉันไม่ได้เหรอ แล้วฉันจะคอยปลอบเธอเอง

เถอะนะ ฉันซื้อก็ได้ เท่าไหร่ฉันก็จะซื้อให้ได้”

ถ้าศ์วามรักมันซื้อขายกันได้ง่ายๆ ก็ดีน่ะสิ" เขาตอบ

ถึงยังไงฉันก็คงขายให้ไม่ได้หรอก . . .

เพื่อนฉันคนนี้มีค่าสำหรับฉันมาก

เพราะเธอนำพาคนที่ฉันรัก กลับมาหาฉันอีกครั้ง"

หญิงสาวตื้นตันใจจนน้ำตาไหลลงมา

จะฟ้อไหมถ้าฉันจะจ่ายแสนกอด ล้านจูบ

.และความรักที่ไม่มีวันหมดไป"

“กลับบ้านด้วยกันนะ . . .”

เวลาทะเลาะกัน ต่างฝ่ายต่างรู้สึกไม่พอใจซึ่งกันและกัน

ในช่วงเวลานั้น . . . ส่วนของโทสะจะมีมากกว่าความรัก

ยิ่งหากเธอโยนความรักทิ้งไป

มันก็จะเหลือเพียงความโกรธ ความไม่พอใจเท่านั้นเอง

และเพราะเธอโยนความรักทิ้งไป เธอจึงลืมไปว่า . . .

ถึงแม้ตอนที่ทะเลาะกัน จะโกรธ เกลียด ด่าว่ายังไง

เวลานั้นเราก็ยังรักกันอยู่

ที่ทะเลาะก็เพราะรักไม่ใช่เหรอ . . .

ทำไมไม่กอดความรักเอาไว้

เธอจะเข้าใจความหมายของการทะเลาะกัน

ทะเลาะกันก็เพราะว่ารักมาก แต่ไม่เข้าใจกัน

เพราะเธอโยนความรักทิ้งไปในตอนที่ทะเลาะกัน

เธอจึงกล้าจะบอกเลิกได้

เพราะความรักที่เธอเคยมีมากมาย

อยู่บนพื้น ไม่ได้อยู่ในใจของเธอ

และเธอจะเจ็บปวดที่สุด

เมื่อเก็บความรักบนพื้น กลับมาใส่ในใจเธออีกครั้ง

ดีใจทุกครั้งที่ได้ทะเลาะกัน เพราะรู้ดีว่าคนที่กำลังด่าว่าฉันอยู่

เธอทำเพราะว่ารักฉัน . . .

รู้ดีว่าเมื่อปัญหาจบลง ความเข้าใจจะเพิ่มขึ้น

ความรักก็เหมือนกัน เคยสังเกตมั้ยว่าเราจะรักกันมากขึ้น

ถ้าได้ทะเลาะกัน

คนสองคน มาจากคนละทาง ความแตกต่างมันต้องมีอยู่แล้ว

ตอนนี้เราเหมือนเดินขนานกัน แต่ทุกครั้งที่ทะเลาะกัน

ช่องว่างระหว่างเราจะค่อยๆ ลดลงไป

ทำใจเอาไว้เถอะ . . .

เพราะเราจะต้องทะเลาะกันไปเรื่อยๆ แบบนี้แหละ

จนกว่าจะถึงวันนั้น วันที่เรารวมกันเป็นหนึ่งเดียว

ข้อมูลจาก Forward mail
ขอบคุณ kapook.comค่ะ